

SZAFRON SZENDZIELORZ
PROJEKT

PROJEKT BUDOWLANY

AKTUALIZACJA DOKUMENTACJI PROJEKTOWEJ
MODERNIZACJI, PRZEBUDOWY I ADAPTACJI BUDYNKU
MIESZKALNO-USŁUGOWEGO W BIELSKU-BIAŁEJ, PL. RYNEK 11
(DAWNIEJ UL. RYNEK 11; DZ.282), PT." PROJEKT REMONTU
KONSERWATORSKIEGO BUDYNKU PRZY UL. RYNEK 11
W BIELSKU-BIAŁEJ"

kategoria obiektów budowlanych: XIII, XVII

- TOM III -

EKSPERTYZA TECHNICZNA I MYKOLOGICZNA

INWESTOR: MIASTO BIELSKO-BIAŁA URZĄD MIEJSKI W BIELSKU-BIAŁEJ
43 - 300 BIELSKO-BIAŁA, pl. Ratuszowy 1

ADRES INWESTYCJI: 43 - 300 BIELSKO-BIAŁA, pl. Rynek 11
Dz. nr 282
Jednostka ewidencyjna: Bielsko-Biała
Obręb: Bielsko Miasto

JEDNOSTKA PROJEKTOWA : SZAFRON SZENDZIELORZ PROJEKT
43 - 215 STUDZIENICE, ul. Jana Pawła II 43b

listopad 2018r.

**Aktualizacja dokumentacji projektowej modernizacji,
przebudowy i adaptacji budynku mieszkalno-
usługowego w Bielsku-Białej, pl. Rynek 11 (dawniej
ul. Rynek 11; dz. 282), pt. "Projekt remontu
konserwatorskiego budynku przy ul. Rynek 11
w Bielsku-Białej"**

**EKSPERTYZA TECHNICZNA BUDOWLANA
EKSPERTYZA MYKOLOGICZNO-BUDOWLANA**

ADRES INWESTYCJI: Bielsko - Biała, pl. Rynek 11

INWESTOR:

**MIASTO BIELSKO-BIAŁA URZĄD MIEJSKI W BIELSKU-BIAŁEJ
pl. Ratuszowy 1, 43-300 Bielsko-Biała**

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:

SZAFRON - SZENDZIELORZ PROJEKT, 43-215 STUDZIENCE, ul. Św. Jana Pawła II 43B

BRANŻA KONSTRUKCYJNA		
Autorzy opracowania:		
mgr inż. Janusz RYT	nr upr. 426/90 nr upr. 725/94	<i>mgr inż. JANUSZ RYT</i> 43-200 Pszczyńska ul. Katowicka 38 uprawniony do projektowania architektury nr upr. 725/94 do kierowania i nadzoru robót budowlanych nr upr. 426/90 SLK/BO/0852/02
mgr inż. Jerzy KOJZAR	nr upr. 198/92	
mgr inż. Michał SKORUPA	nr upr. SLK/4258/POOK/12	

Listopad 2018

S P I S T R E Ś C I

DOKUMENTACJA ZAWIERA:

1. KARTA TYTUŁOWA	nr 1.
2. SPIS TREŚCI	nr 2.
3. OPIS TECHNICZNY	nr 3.- 21.
4. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA	nr 22.- 51.
5. DOKUMENTY FORMALNOPRAWNE	

**E K S P E R T Y Z A T E C H N I C Z N A
B U D O W L A N A W R A Z Z M Y K O L O G I C Z N A**

**STANU BUDYNKU MIESZKALNO USŁUGOWEGO W BIELSKU BIAŁEJ
PRZY ULICY RYNEK 11**

=====

1. P O D S T A W A I C E L O P R A C O W A N I A

=====

- 1.1. Wizje lokalne w październiku i listopadzie 2018 r.
- 1.2. Informator prawno-techniczny o remontach i modernizacji budynków Warszawa 1984 r.
- 1.3. dr inż. M. Grüner „Korozja i ochrona betonu” Warszawa 1983
- 1.4. E. Masłowski D. Spiżewska „Wzmacnianie konstrukcji budowlanych” Warszawa 2000
- 1.5. D. Krzyczkowski „Budownictwo” Lwów-Warszawa 1932
- 1.6. H. Ebinghaus „Der Hochbau” .- Nordhausen 1936
- 1.7. „Praktisches handbuch für bautechniker” Teil III Wiedeń 1906
- 1.8. M. Foerster Taschenbuch für Bauingenieure Berlin 1911
- 1.9. W. Meuß „Roboty budowlane cz. I” Warszawa 1958.
- 1.10. S. Bryła L. Suwalski „Beton i żelbet” Warszawa 1948.
- 1.11. L. Drożdż S. Grzesiak „Ekspertyza konstrukcyjna i mykologiczna budynku przy ul. Rynek 11 w Bielsku Białej” 2007-8
- 1.12. M. Osielska „Badania konserwatorskie budynku przy ul. Rynek 11 w Bielsku Białej” 2007-8
- 1.13. Pozwolenie na prowadzenie badań Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków Delegatura w Bielsku Białej nr BB/786/2018 z 16.10.2018 roku.
- 1.14. Celem ekspertyzy jest stwierdzenie stanu technicznego budynku na potrzeby kontynuacji jego przebudowy i modernizacji.

2. INFORMACJE WSTĘPNE

- 2.1. Opis obiektu: Czteropiętrowy budynek mieszkalno usługowy o konstrukcji tradycyjnej ulepszonej, podpiwniczony, o dachu złożonym. Z przodu dach drewniany kryty blachą, z tyłu stropodach niewentylowany.
- 2.2. Dla budynku została opracowana w latach 2007 - 2008 ekspertyza techniczna i mykologiczna, jednakże ze względu na brak zgody lokatorów na odkrywki słabo rozpoznała rzeczywistą konstrukcję budynku, znacznie odbiegającą od standardowej.
- 2.3. Dla budynku zostały opracowane w tym okresie również badania konserwatorskie, zatwierdzone decyzją WUOZ delegatura w Bielsku Białej nr 2187/08 z 31.12.2008 r., stąd nie ma potrzeby ponownego jej sporządzania.
- 2.4. Budynek obecnie jest niezamieszkały i nieużytkowany. Pozwoliło to na prawie zupełny dostęp do pomieszczeń i wykonanie odkrywek ujawniających rzeczywistą konstrukcję budynku.
- 2.5. Budynek powstał w roku 1912.
- 2.6. W budynku na podstawie wcześniejszej dokumentacji została od roku 2008 wykonana część robót związanych z wymianą stolarki, remontem dachu i kominów i elewacji frontowej.
- 2.7. W ekspertyzie przyjęto czterostopniową skalę oceny stanu całości konstrukcji:

Dobry	- element nieuszkodzony, nie wymaga napraw.
Zadowalający	- element uszkodzony w różnym stopniu, o nieprzekroczonych stanach granicznych, nie wymagający w najbliższym czasie natychmiastowych napraw
Dostateczny	- element uszkodzony na granicy stanów granicznych, wymagający wzmocnienia
Zły	- element uszkodzony w stopniu przekraczającym stany graniczne, wymagający niezwłocznych działań naprawczych i zabezpieczających

Dla konstrukcji żelbetowej przyjęto skalę pięciostopniową stanu zniszczenia na podstawie nieobowiązującej normy PN -88/B-011807

Stopień zniszczenia	Wyniki badań i obserwacji konstrukcji
I	Nie występuje korozja konstrukcji betonowej lub żelbetowej. Występuje skażenie substancjami agresywnymi lub zubożenie betonu w warstwie powierzchniowej, lecz warstwa skażenia lub zubożenia nie osiąga powierzchni zbrojenia, ani nie spowoduje wystąpienia stanu granicznego elementu lub konstrukcji w przewidywanym okresie użytkowania.
II	Nie występuje korozja konstrukcji żelbetowej. Występuje skażenie substancjami agresywnymi lub zubożenie betonu w warstwie powierzchniowej. Warstwa skażona lub zubożona może osiągnąć w przewidywanym okresie użytkowania powierzchnię zbrojenia lub spowodować wystąpienie stanu granicznego elementu lub konstrukcji
III	Występuje korozja betonu w warstwach powierzchniowych, tj. w otulinie zbrojenia konstrukcji żelbetowych lub w warstwie o grubości nie powodującej wystąpienia stanu granicznego w konstrukcji żelbetowej lub betonowej
IV	Występuje skażenie, zubożenie lub skorodowanie <10% przekroju zbrojenia lub też skorodowanie otuliny przekroju zbrojenia lub skorodowanie betonu w strefie ściskanej w warstwie o grubości nie powodującej wystąpienia stanu granicznego w konstrukcji żelbetowej
V	Występuje lokalne skażenie całego przekroju elementu lub konstrukcji lub lokalne skorodowanie >10% przekroju zbrojenia lub też skorodowanie betonu w strefie ściskanej w warstwie o grubości wywołującej stan graniczny elementu bądź konstrukcji betonowej lub żelbetowej, lub gdy w konstrukcji betonowej powstał stan graniczny

3. OPIS KONSTRUKCJI BUDYNKU

3.1. Fundamenty o konstrukcji nieznanej - nie rozpoznawano. Jak wynika z dokumentacji badań konserwatorskich z cegły i kamienia łamanego.

3.2. Ściany podziemia z cegły pełnej na zaprawie wapiennej. Ściany zawilgocone i zasolone, tynk na znacznych powierzchniach zupełnie zniszczony do odsłonięcia cegły, która również się już osypuje (Fot. 9-11). W piwnicach wtórne ścianki działowe

ażurowe na $\frac{1}{2}$ cegły, nietynkowane oraz zamurowania otworów gazobetonu (Fot. 11). W piwnicach brak wentylacji po wymianie okienek na nowe (Fot. 3-4).

Piwnice zaśmieczone i zawierające elementy drewniane jak drzwi, futryny, półki w różnym stadium zniszczenia.

3.3. Strop nad piwnicą - sklepienie odcinkowe na $\frac{1}{2}$ cegły na dwuteownikach NP. 220. Tynk miejscami zupełnie zniszczony, do odsłonięcia cegły. Dwuteowniki miejscami silnie skorodowane, (Fot. 12-14).

3.4. Schody wejściowe do klatki schodowej żelbetowe o stopniach gotowych prefabrykowanych tzw. poprzeczne lub podparte osadzone w ścianach bocznych korytarza (Fot. 17), (Rys. 1).

3.5. Ściany parteru murowane z cegły pełnej.

3.5.1. Ściana frontowa zawilgocona w strefie przyziemia. Na filarze przy drzwiach wejściowych do części mieszkalnej doszło do zniszczenia nowych warstw malarskich elewacji. Od strony korytarza na tym filarze silnie uszkodzona okładzina ścian, odsłonięta cegła zawilgocona (Fot. 3 - 6).

3.5.2. W pomieszczeniu usługowym od frontu i dawnym produkcyjnym z tyłu (strona wschodnia) w ścianach pozostałości ceowników, najprawdopodobniej po jakiejś antresoli oraz listwy drewniane do montażu boazerii. Ściany niespękane czy zarysowane jedynie w narożniku pod stropem występuje niewielka rysa ukośna.

3.5.3. W zapleczu pomiędzy salami ścianki działowe z cegły i zaprawowe Rabbita (te ostatnie jako osłona pustek instalacyjnych).

3.5.4. Ścianki działowe w mieszkaniach z cegły wykonane na $\frac{1}{4}$ cegły jako stalowoceramiczne tzw. ścianki systemu Prüssa (Rys. 3). Pod ścianką listwa startowa wzmocniona taśmą stalową. Taśma (w odsłoniętej od spodu ściance na I piętrze) skorodowana (Fot. 45). Nad listwą startową ścianka ceglana zbrojona pionowymi i poziomymi prętami lub taśmami w rozstawie co 2 cegły (dla cegieł 29 cm jest to siatka ok. 63 cm). Ścianki nie wykazują uszkodzeń czy deformacji, na I piętrze nawet po usunięciu spod nich polepy. Ścianki mają konstrukcję tarczową zawieszoną na ścianach skrajnych. W stropach pod nimi brak dodatkowego wzmocnienia uwzględniającego jej ciężar.

3.6. Strop nad parterem żelbetowy monolityczny.

3.6.1. W salach od wschodu kasetonowy teowy (Fot. 19 - 20). Płyta stropu nie wykazuje ponadnormatywnych ugięć czy zarysowań (jest jednak odciążona, w mieszkaniu nad nim zdemontowano podłogę do gołej płyty) (Fot. 45).

3.6.2. W zapleczu strop główny i pośredni płytowo żebrowy w formie rusztu rozpiętego pomiędzy dwoma dużymi żebrowymi niosącymi ściany oficyn. Płyta stropu i żebra nie wykazują ponadnormatywnych ugięć czy zarysowań.

3.6.3. W dawnej sali produkcyjnej z tyłu budynku strop żelbetowy kasetonowy. Żebra konstrukcyjne stropu prowadzone obwodowo z dodatkowymi żeberkami wypełniającymi pomiędzy ścianą i żebrem. Żebra tego stropu nie są teowe, gdyż wystają ponad płytę stropu (Fot. 31). Płyta stropu osłonięta płytą gipsową na ruszcie, stan nieznany.

Do żeber i płyty stropu montowane płyty sztukaterii, stąd w żebrach zabetonowano listwy montażowe drewniane. Na samych żebrach i listwach wykonano profil ozdobny ciągniony z tynku wapiennego z gładzią gipsową. Część pustek międzyżebrowych zaślepiono tynkiem Rabitza (Fot. 29).

Na spodzie żeber i na płytach sztukaterii widoczne brązowe owocniki grzyba domowego (Fot. 22, 27-30, 32-34).

3.6.4. Strop nad położonymi obok sanitariatami jak nad dawną salą produkcyjną. Doszło tu jednak do większych uszkodzeń. Tynk profilu ciągnionego na żebrze na jego znacznej długości odpadł, łącznie z otuliną prętów zbrojeniowych. Pręty i strzemiona częściowo skorodowane. Sama listwa montażowa uległa pełnej korozji biologicznej (Fot. 23-29, 32-34).

3.6.5. Strop nad parterem nad помещением usługowym po stronie zachodniej żelbetowy o szczegółowej konstrukcji nieznanej (brak dostępu do pomieszczenia, wykonano jedynie odkrywkę od góry) (Fot. 35). Według inwentaryzacji z lat 2007-8 płytowo żebrowy.

3.7. Schody żelbetowe prefabrykowane wspornikowe osadzone w ścianie bocznej klatki schodowej (Fot. 18), (Rys. 1). Schody wykazują jedynie uszkodzenia warstwy wykończeniowej z lastryka, brak rys czy spękań.

3.8. Spoczniki i przylegające do nich łazienki - sklepienia odcinkowe na belkach stalowych (Fot. 36). Brak rys czy spękań na sklepieniach jak też śladów korozji na belkach stalowych spocznikowych.

3.9. Strop nad piętrami o konstrukcji mieszanej.

3.9.1. Od strony frontowej strop drewniano stalowy systemu Dörfla (Rys. 4, 5). Składa się on z osadzonych w ścianach belek stalowych (dwuteowniki NP 280) w rozstawie ok. 3 m pomiędzy którymi rozpięto żeberka drewniane 20 x 7,5 cm co ok. 90 cm. Od spodu do żeberek przybite są deski podsufitki otynkowanej na trzcinie. Od góry deski 32 mm ślepego pułapu, na którym znajduje się warstwa polepy i gruzu. Podłoga - parkiet na

podkładzie z desek 25 mm, spoczywających na legarach 10 cm spoczywających na dwuteownikach (Fot. 37 - 41). Strop nie wykazuje ponadnormatywnych ugięć spękań czy innych deformacji. Brak śladów korozji biologicznej.

3.9.2. Strop nad oficynami żelbetowy gęstożebrowy wykonany za pomocą stalowych teleskopowych kaset deskowniczych. Żebro od dołu ma trwale zamontowaną podczas betonowania listwę montażową z drewna świerkowego. Do listwy montowana jest za pomocą drutów i gwoździ trzcina zatarta i obrzucona gipsem (dwie warstwy na krzyż), następnie otynkowana tynkiem wapiennym (Fot. 42 - 44).

W literaturze polskiej (Bryła) jest to tzw. strop skrzynkowy, z tym, że skrzynki formujące strop nie są tracone, a stalowe wielokrotnego użytku. Wcześniejszy Krzyczkowski określa strop skrzynkowy (w wersji z skrzynkami drewnianymi) jako system Weyssa. W literaturze niemieckiej strop taki nazywany jest *Stahlschalungskassetenrippendecke*, a najbliższym wykonawczo z listwą u dołu żebra i stalowymi kasetami deskowniczymi jest tzw. strop Koenena (Ebinghaus) (Rys. 6).

3.10. Balkony od podwórza stalowo betonowe na dwuteownikach osadzonych w ścianie. Nadlewka formująca spadki zniszczona, woda opadowa przenika przez płytę. Na jednym z balkonów wyrosła brzoza. Płyta betonowa nie wykazuje uszkodzeń, silnie zniszczone są natomiast żebra stalowe (Fot. 51 - 52).

3.11. Wykusze i loggia od frontu o konstrukcji nieznanej, wyremontowane razem z elewacją po 2008 r. Brak nowych śladów uszkodzeń.

3.12. Strop na poddaszu stalowo drewniany Dörfla z warstwą wierzchnią przeciwogniową z cegły na płask na polepie.

3.13. Dach nad częścią frontową drewniany płatwiowy kryty blachą, więźba wsparta na tramach. Z poddasza wydzielone pomieszczenie o ścianach o konstrukcji szachulcowej będących elementem więźby.

Więźba nie wykazuje uszkodzeń, ponadto została po roku 2008 wyremontowana i wzmocniona (Fot. 53 - 56).

3.14. Dach nad częścią tylną - stropodach żelbetowy gęstożebrowy na kasetach stalowych jak stropy międzypiętrowe oficyn. Odmienne jest mocowanie podsufitki z trzciny, którą zamocowano do dodatkowej listwy, podwieszonej na pętlach z czarnego drutu wiązałkowego do listwy zespolonej z żeberkiem żelbetowym (Fot. 46-48). Płyta żelbetowa stropu nie wykazuje uszkodzeń, rys, pęknięć czy nadmiernych ugięć.

4. ELEMENTY WYPOSAŻENIA I WYKOŃCZENIA BUDYNKU

- 4.1.Instalacja wodna głównie stalowa nieczynna.
- 4.2.Instalacja kanalizacyjna głównie żeliwna - nieczynna.
- 4.3.Instalacja elektryczna w większości pomieszczeń nieczynna.
- 4.4.Ogrzewanie mieszkań piecami kaflowymi, w kuchni trzony kuchenne. Piece zdewastowane, (Fot. 50).
- 4.5.Drzwi płycinowe. Futryny w części płycinowe, zagrzybione (Fot. 49).
- 4.6.Podłogi - pokoje - parkiet mocowany na gwoździe, na części zakryty wykładzinami na płytach stolarskich.
- 4.7.Podłogi - oficyna - linoleum wykładziny z tworzyw. Komórki - podłoga biała.
- 4.8.Spoczniki i korytarze - płytki ceramiczne ozdobne w różnym stanie.
- 4.9.Tynki wapienne

4. ANALIZA STANU TECHNICZNEGO GŁÓWNYCH ELEMENTÓW KONSTRUKCJI WRAZ Z WYTICZNYMI

- 4.1.Fundamenty o konstrukcji nieznanej - nie rozpoznawano. Jak można wnosić ze stanu ścian podziemia posiadają wystarczającą nośność i ich stan jest co najmniej zadowalający. Ponieważ sposób użytkowania pomieszczeń budynku ma nie ulec zmianie nie ma potrzeby ich wzmacniania.
- 4.2.Ściany podziemia z cegły pełnej na zaprawie wapiennej posiadają wystarczającą nośność, jednakże ze względu na zawilgocenie i zasolenie wymagają zaizolowania i remontu. Brak izolacji poziomej.
 - 4.2.1.Zaleca się: wykonanie izolacji poziomej ścian zewnętrznych metodą iniekcji krystalicznej. W ścianach wewnętrznych natomiast metodą iniekcji lub podcinki.
W przypadku zamiaru użytkowania komercyjnego pomieszczeń piwnicy (wysokie piwnice od frontu) wskazane byłoby wykonanie jej w ścianach zewnętrznych w dwóch warstwach, u dołu ściany i w poziomie terenu, a na ścianach wewnętrznych jak najniżej.

Przy takim wykonaniu zwrócić uwagę, by pas izolacji był ciągły, bez mianek na różnych poziomach. W przypadku izolowania ścian na różnych poziomach w miejscach zejścia się pasm izolacji wykonać dodatkowe skośne połączenia.

4.2.2.Od zewnątrz na ścianach wykonać ciężką izolację pionową z masy bitumicznej zbrojonej lub z 2 warstw papy termozgrzewalnej. Ewentualne nierówności i ubytki zlikwidować zaprawą cementowo - wapienną M3. Izolację osłonić przed uszkodzeniami mechanicznymi za pomocą płyt z styropianu estrudowanego grubości 5 cm.

4.2.3.Na ścianach wewnętrznych piwnic po oczyszczeniu ze starego tynku wykonać obrzutkę z tynku wapiennego na wapie gaszonym i ostrym piasku bez cementu. W pomieszczeniach przewidzianych do wykorzystania komercyjnego (usługowego) wykonać tynk renowacyjny soloodporny systemowy.

4.2.4.Przed wykonaniem tych robót piwnice wysprzątać, usunąć wtórne zamurowania z gazobetonu, zastępując je materiałem ceramicznym, wykuć, usunąć elementy drewniane jak dyble, futryny, drzwi, półki.

4.2.5.W przypadku usuwania wtórnych ścianek działowych należy zwrócić uwagę na zapisy kolejnego punktu ekspertyzy (4.3.4), dotyczącego stanu sklepień.

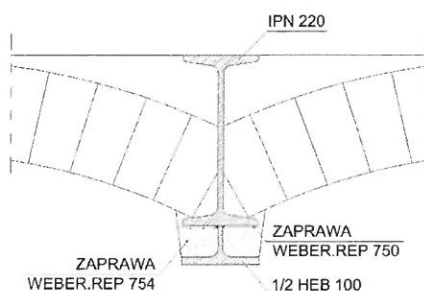
4.3.Strop nad piwnicą. Zgodnie z opisem cegła sklepienia znajduje się w zadowalającym stanie i po uzupełnieniu fug i ewentualnym otynkowaniu lub odczyszczeniu i zahydrofobizowaniu może być nadal eksploatowana. Problemem jest stan dwuteowników sklepienia odcinkowego, które są miejscami silnie skorodowane.

4.3.1.Strop ze względu na stan dwuteowników wymaga wzmocnienia. Można tego dokonać przez zmianę układu konstrukcyjnego wprowadzając wsparte na ścianach nośnych żebra pośrednie z dwuteowników HEB podpierające żebra istniejące. W przypadku wprowadzenia 1 do 2 takich żebier równomiernie rozmieszczonych, wyężenie belek istniejących zmniejsza się kilkukrotnie.

4.3.2.W przypadku wymogu zachowania wyglądu sklepień możliwe jest też wzmocnienie samych dwuteowników istniejących przez dospawanie elementu stalowego do półki dolnej dwuteownika, uzupełniającego ubytek stali. Może być to płaskownik o szerokości do 100 mm przyspawany pachwinowo nieciągłą spoiną do odczyszczonej półki.

Jednakże ze względu na znaczną destrukcję tych półek wskazane jest przyspawanie zamiast taśmy połówki profilu HEB 100 środnikiem do osi półki dwuteownika istniejącego. Tak wykonane

wzmocnienie przenosi siły ścinające bezpośrednio na środek dwuteownika istniejącego bez względu na stan półek.

Szczegół wzmocnienia

Przed przyspawaniem wzmocnienia odsłoniętą główkę szyny starannie oczyścić z rdzy. Po przyspawaniu odczyszczoną powierzchnię półki (starej) pokryć masą WEBER.REP 750. Samą nową półówkę dwuteownika HEB pomalować farbą antykorozyjną, a przestrzeń pomiędzy istniejącym sklepieniem, a nową obniżoną półką wypełnić zaprawą naprawczą WEBER.REP 754.

- 4.3.3. Dwuteowniki mało zniszczone korozyjnie nie wmacniać, a jedynie po odczyszczeniu zabezpieczyć antykorozyjnie farbami.
- 4.3.4. **W przypadku rozbierania ścianek działowych roboty te wykonać po wzmocnieniu dwuteowników lub po podstemplowaniu tymczasowym stropu do czasu wykonania wzmocnień. Ścianki, te choć działowe, mogą mieć bowiem udział w stateczności stanu istniejącego.**
- 4.4. Schody wejściowe do klatki schodowej żelbetowe o stopniach gotowych prefabrykowanych osadzone w ścianach bocznych korytarza. Schody konstrukcyjnie znajdują się w dobrym stanie, uszkodzeniu uległy jedynie warstwy wykończeniowe do ewentualnej naprawy.
- 4.5. Ściany parteru murowane z cegły pełnej. Ściany znajdują się w dobrym stanie technicznym, nieliczne spękania wyglądające na uspokożone.
- 4.5.1. Wykonanie izolacji ścian podziemia powinno rozwiązać problem ich zawilgocenia. Pozostaje problem zasolenia, zwłaszcza filara przydrzwiowego w elewacji frontowej. Zaleca się skucie zasolonego tynku i wykonanie nowego tynku soloodpornego systemowego.

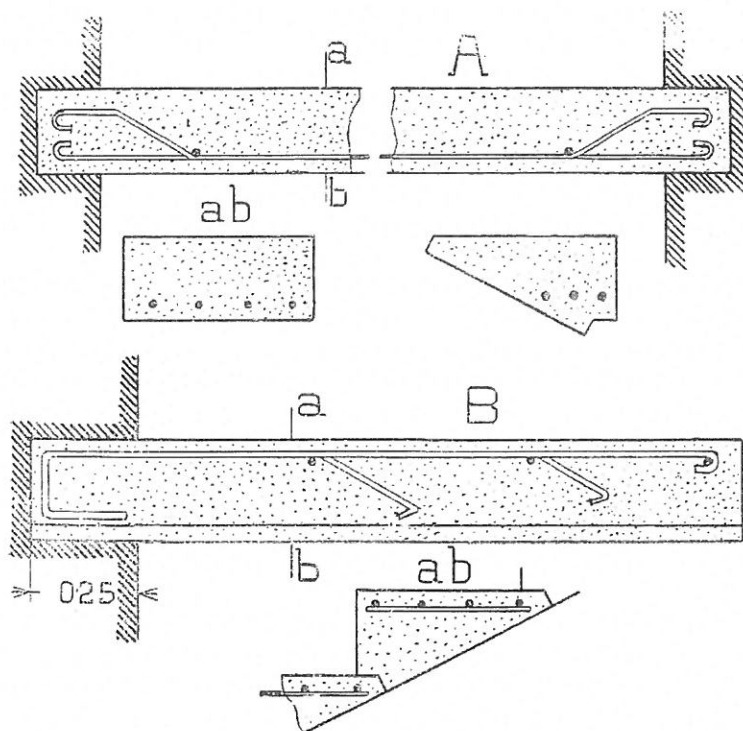
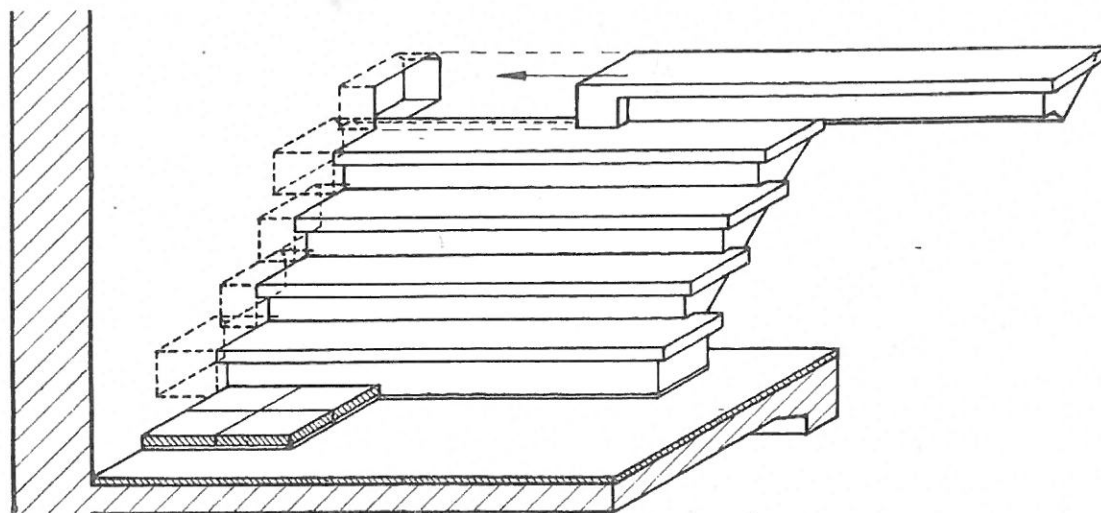

Fig. 346. Schody żelbetowe ze s'łopni gotow'lych, wykonywanych w warsztacie. A — stopnie obustronnie podparte; B — stopnie wolno wiszące (wspornikowe).

Rys. 1 — Schody żelbetowe. Z góry schody w korytarzu wejściowym, pod spodem w klatce schodowej.
rysunek z D. Krzyczkowski „Budownictwo”).

Rys. 2 — Schody wspornikowe szczeg'ł montażu.

rysunek z H. Ebinghaus „Der Hochbau”

4.5.2. Zagrzybione osadzone w ścianie listwy drewniane pod boazerię wykuć, samą ścianę zabezpieczyć preparatem grzybobójczym.

W przypadku odtwarzania boazerii osadzić nowe z drewna impregnowanego. Jeżeli nie przewiduje się ich potrzeby, bruzdy po nich zatynkować.

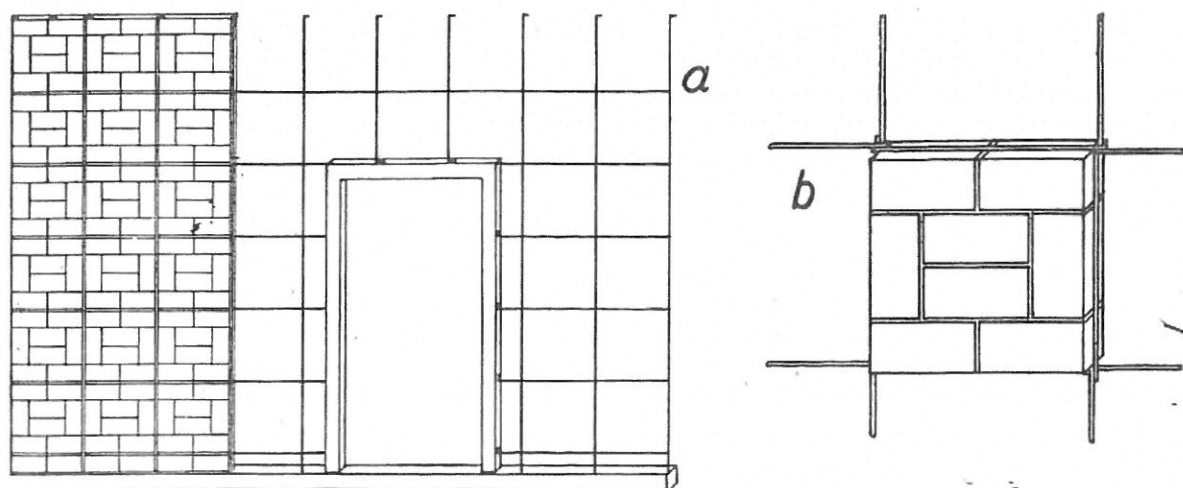
3.5.4. Ścianki działowe w mieszkaniach z cegły na $\frac{1}{4}$ cegły (na lewantkę) stalowoceramiczne nie wykazują uszkodzeń czy deformacji. Ścianki te zbrojone dwukierunkowo mają konstrukcję tarczową zawieszoną na ścianach skrajnych, nie obciążając stropów pod nimi. Ich rozmiary (długość i wysokość) mieszczą się w przewidzianych ówczesnymi normami. Ścianki nie utraciły stateczności pomimo odmiennego niż na Rys. 5 wykonania wypełnienia pola (jest obrócone o 90 stopni, co daje dużą ilość nieprzewiązanych fug pionowych).

inna specyfika ich wykonania sprawia, że futryny drzwiowe w nich osadzone stanowią istotny element ich konstrukcji, **stąd nie jest możliwa zmiana lokalizacji drzwi bez utraty przez nią stateczności.**

Jednym z rozwiązań jest rozbiórka ścianki działowej i wykonanie w jej miejscu nowej z płyt gipsowych.

W przypadku jej utrzymania ewentualna zmiana lokalizacji otworu wymaga podparcia ścianki na stropie, co w przypadku jego wzmocnienia nadlewką żelbetową jest możliwe.

W takim przypadku należy po wzmocnieniu stropu ściankę tymczasowo podeprzeć pośrednio na klinach, a następnie usunąć odcinkami startową listwę drewnianą, zamurując na cienką fugę szczelinę między cegłą ścianki i nadlewką stropu.

Rys. 3 – Ścianka działowa systemu Prüssa.

Oba rysunki za H. Ebinghaus „Der Hochbau”

Uwaga. W odkrywcę na ścianie w budynku wypełnienie b/ pola zbrojonego jest obrócone o 90 st.

Po wykonaniu tych robót można usunąć futrynę, a sam otwór po niej zamurować. Nowy otwór najlepiej wyciąć, by uniknąć wstrząsów podczas kucia.

4.6. Strop nad parterem żelbetowy monolityczny.

4.6.1. W sali od wschodu kasetonowy teowy. Płyta stropu nie wykazuje ponadnormatywnych ugięć czy zarysowań.

4.6.1.1. Według poprzedniej ekspertyzy jest to strop płytowy jednokierunkowo zbrojony z żebrami pozornymi, niezbrojonymi, wymagający wzmocnienia. Było to jednak niemożliwe. Taki strop o tych wymiarach i zazbrojeniu nie byłby w stanie unieść samego siebie, a co dopiero tynki, warstwy podłogi i obciążenie użytkowe. Stąd dokonano głębokiego rozkucia żeber, natrafiając na ich zbrojenie z prętów gładkich ok. fi 20. Żebra są zatem konstrukcyjne, co tłumaczy właściwą statykę stropu.

4.6.1.2. W związku z tym, że sposób użytkowania pomieszczeń nad nim się nie zmieni, nie ma potrzeby wzmacniania stropu. Wykonana nad nim nowa podłoga powinna jednak zabezpieczać samą cienką płytę stropu na przebicie, stąd zaleca się wykonanie pod parkiet cienkiej nadlewki zbrojonej na płytach wełny mineralnej twardej (podłoga pływająca), izolującej akustycznie mieszkanie od lokalu na parterze. Sam parkiet mocować na kleju. Łączna grubość warstw powinna być jak uprzednio, nie zmieniając poziomu podłóg.

4.6.2. W zapleczu strop główny i pośredni płytowo żebrowy w formie rusztu rozpiętego pomiędzy dwoma dużymi żebrami niosącymi ściany oficyn. Stan techniczny zadowolający. Działania remontowe i rozwiązania jak dla stropu kasetonowego.

4.6.3. Płyta stropodachu nad salą tylną, dawną halą produkcyjną oraz nad przylegającymi do niej sanitariatami w złym stanie technicznym.

4.6.3.1. **Osadzone w betonie listwy montażowe uległy korozji biologicznej porażając przylegające elementy sztukaterii, tynku i betonu. Stawia to pod znakiem zapytania pewność zamontowania do żelbetu płyt sztukaterii jak też i tynku, które w każdej chwili mogą odpaść.**

4.6.3.2. Na części żeber doszło do korozji zbrojenia głównego. Produkty korozji odsadziły otulinę z tynkiem aż do zupełnego odsłonięcia prętów zbrojeniowych. Stopień zniszczenia III.

4.6.3.3. Uszkodzenia koncentrują się w części północno - zachodniej, co świadczy o lekkim pochyleniu stropu w tę stronę.

4.6.3.4. Jak wynika z zdjęć w dokumentacji badań konserwatorskich, 10 lat temu te uszkodzenia nie występowały lub się jeszcze nie ujawniły. Związane są niewątpliwie z zawilgoceniem płyty stropodachu od góry. Zagadką jest skąd pochodzi lub pochodziła woda je zawilgacająca. Może bowiem pochodzić z nieszczelności prze remontem (zalanie przez wody atmosferyczne). Przyczyna ta została usunięta przez działania remontowe.

Może też pochodzić z kondensacji po niewłaściwie wykonanym remoncie stropodachu. Wykształtowane w górę żebra żelbetowe stropu dzielą przestrzeń nad nim na komory w których może zachodzić kondensacja. Żeber tych nie ma w dokumentacji projektowej z 2008 r., który przewiduje na równym i płaskim stropie zasypkę z granulowanej wełny mineralnej. Rozwiązanie takie nie sprawdzi się przy żebrach górnych.

4.6.3.5. Autorzy opracowania nie mają wiedzy o zakresie rzeczywistego wykonania tego stropodachu, a wykonanie odkrywek od góry w obecnych warunkach pogodowych uważają za niewłaściwe i zagrażające budynkowi. Nie zmienia to faktu, że stan tego stropodachu wymaga sprawdzenia podczas robót remontowych i ewentualnego podjęcia stosownych działań naprawczych.

4.6.3.6. Alternatywnym rozwiązaniem jest przyjęcie rozwiązań projektowych gwarantujących właściwe funkcjonowanie stropodachu uwzględniające istnienie żeber. Takimi rozwiązaniami mogłyby być na przykład wykonanie izolacji w formie natrysku pianki PU na stropie i żebrach z zapewnieniem odpływu ewentualnej wody z komór międzyżebrowych (lub ich zupełne wypełnienie np. styropianem). Nad tym można wykonać nowy dach spełniający warunki ochrony przeciwpożarowej z włazem kontrolnym umożliwiającym sprawdzanie stanu bez konieczności odkrywek.

4.6.3.6. Zalecone działania naprawcze od strony sali:

- Zdemontować płyty sztukaterii, tynki Rabbita i nowe płyty gipsowe odsłaniając ruszt żeber stropu.
- Drewnianą listwę montażową w żebrze odkuć i usunąć niszcząc w jak najmniejszym stopniu profil ciągniony z tynku na żebrze
- Powierzchnię tynku i betonu odgrzybić za pomocą preparatów systemowych.
- W miejscach gdzie doszło do korozji betonu i odsłonięcia zbrojenia oczyszczone pręty zbrojenia zabezpieczyć preparatem WEBER.REP 750, a ubytki betonu uzupełnić zaprawą WEBER.REP 754.
- Oczyszczone i odgrzybione płyty sztukaterii zamontować bezpośrednio do betonu żeber za pomocą łączników nierdzewnych.

- Odtworzyć powierzchnię i zarys profilu ciągniętego na żebrze.

4.7. Schody żelbetowe w klatce schodowej w dobrym stanie technicznym, wymagają jedynie naprawy warstwy wykończeniowej z lastryka. Schody posiadają konstrukcję wspornikową, osadzone w ścianie bocznej klatki.

Stąd należy unikać dużych przekuć przez ściany korytarza w bezpośrednim sąsiedztwie miejsc osadzenia stopni. Działające w tym miejscu duże siły wynikające z momentu utwierdzenia mogą spowodować przemieszczenie stopnia.

4.8. Spoczniki - sklepienia odcinkowe na belkach stalowych w dobrym stanie technicznym.

4.9. Strop drewniano stalowy systemu Dörfla w dobrym stanie technicznym. Nośność stropu wystarczająca. Strop ten występuje jedynie w pomieszczeniach „suchych”, stąd elementy drewniane są niezagrzybione czy porażone biologicznie.

4.9.1. **Strop nie spełnia jednak wymogów pożarowych**, stąd konieczność podjęcia stosownych działań dostosowujących.

4.9.2. Proponuje się wykonanie od góry płyty żelbetowej zespolonej z żebrami stalowymi, będącej bezpośrednim podkładem pod parkiet na kleju, a od dołu zakrycie podsufitki płytami gipsowymi ognioodpornymi. Takie wykonawstwo dodatkowo wzmocni strop i pozwoli na zachowanie ścianek działowych.

4.9.3. Działania naprawcze:

- Po rozebraniu warstw wierzchnich do ślepego pułapu (parkiet, deski, legary i polepa) należy deski ślepego pułapu zabezpieczyć przeciwegrzybicznie i przeciwogniowo preparatem FOBOS 4M
- Na deskach ślepego pułapu należy ułożyć płyty wełny mineralnej twardej odpowiedniej grubości (tak by na płytę żelbetową pozostało ok 10 cm).
- Do półki górnej dwuteownika 280 przyspawać poprzecznie pręty fi 8 żebrowane długości 1,0 - 1,2 m wystające jednakowo w obie strony belki. Spawanie należy wykonać po ułożeniu płyt z wełny.

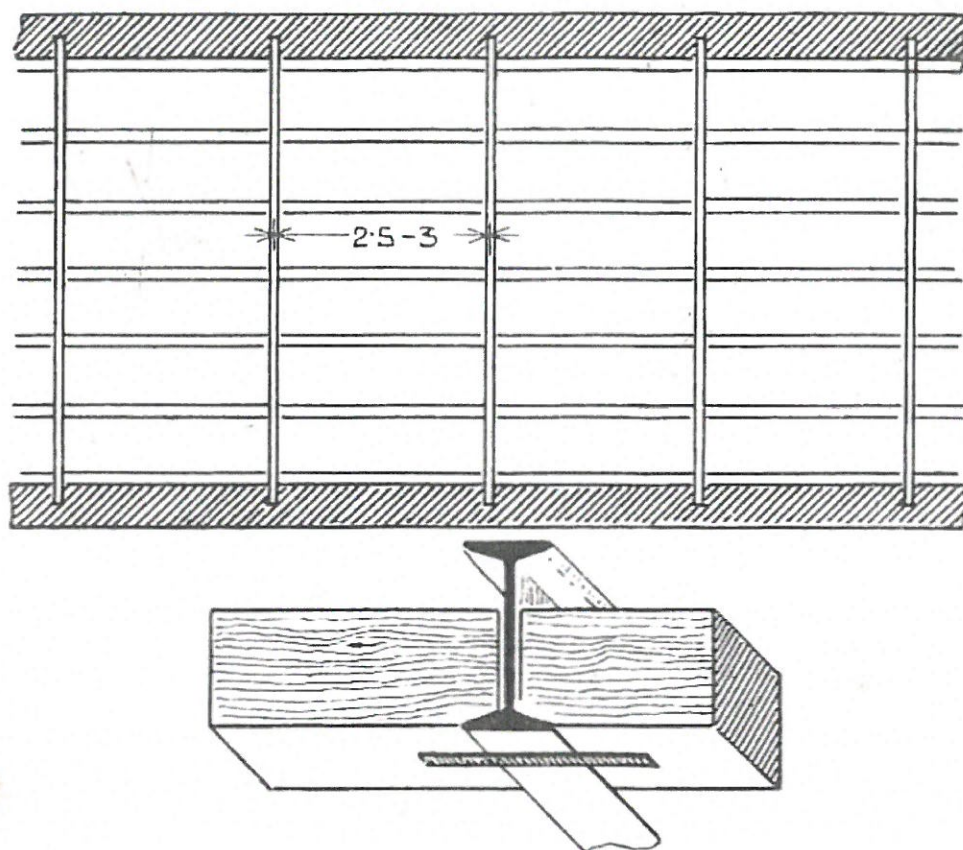

Fig. 166. Strop Dörfla — układ belek na dźwigarach żelaznych.

Rys. 4 — Strop stalowo drewniany systemu Dörfla. Układ belek i szczegół połączenia belki drewnianej z stalową.

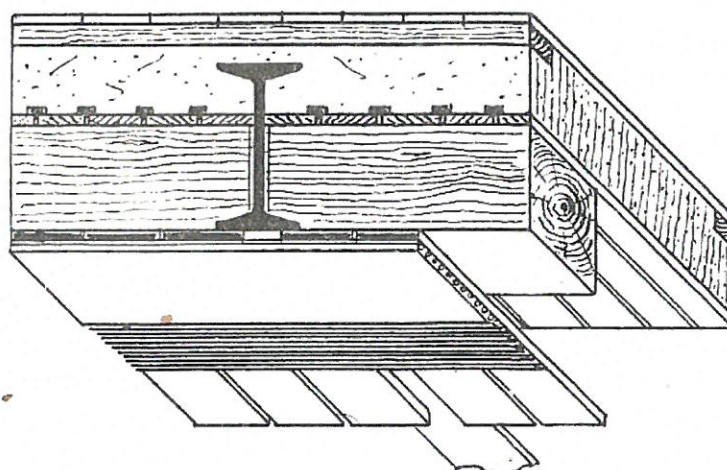
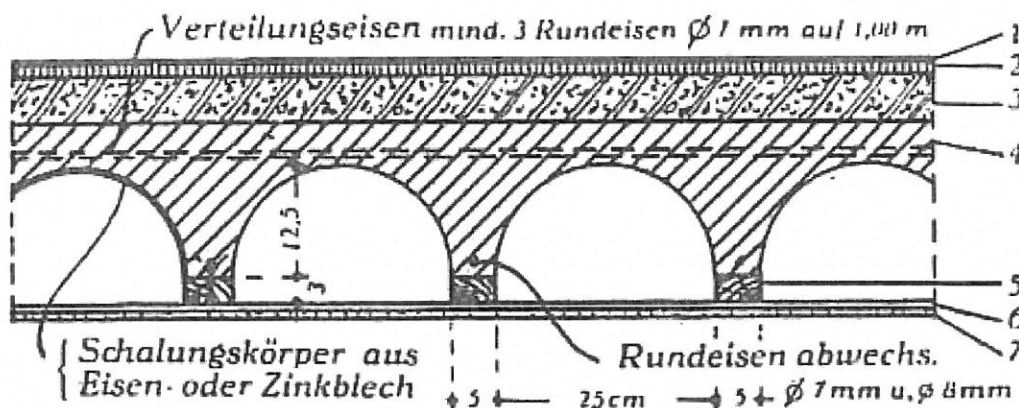

Fig. 167. Strop Dörfla z powalą, podłogą i podsiębitką.

Rys. 5 — Strop Dörfla — warstwy
oba rysunki za D. Krzyczkowski „Budownictwo”.

- Na brzegach przy ścianach (w strefie podpór) dwuteowniki zespolić ze sobą poprzecznie przez przyspawanie 2 prętów żebrowanych fi 16. Pręty należy przeprowadzić przez całą szerokość budynku przez otwory w ścianach wewnętrznych.
- Na wełnie pomiędzy dwuteownikami ułożyć folię izolacyjną, przyspawane pręty przygiąć w dół końcami na ok 2 cm od folii. Na tym ułożyć gotowe siatki zbrojeniowe, w polach międzyżebrowych dołem, nad żebrem 1,5 cm od góry betonu pasy siatki szerokości 1,2m - 1,5 m jako zbrojenie górne.
- Całość zabetonować betonem C20 na drobnym kruszywie.
- Od spodu stropu zamontować płytę gipsową na ruszcie.

4.10. Strop nad oficynami żelbetowy gęstożebrowy w dobrym stanie technicznym i odpowiedniej nośności.

Rys. 6 – Strop żelbetowy gęstożebrowy systemu Koenena. (za H. Ebinghaus „Der Hochbau”)

4.10.1. Mocowanie od spodu podsufitki z trzciny z gipsem do listew **nie jest po tym czasie już pewne**. W warstwach stropu brak też warstwy dźwiękochłonnej. Pomieszczenia z tymi stropami to pomieszczenia „mokre”.

Stąd zaleca się usunięcie podsufitki i listew montażowych, a następnie wykonanie systemowego sufitu podwieszonego z płyt gipsowych na ruszcie, wytłumionego wełną mineralną. Ruszt mocować do boku żeberek tak w połowie ich wysokości, by nie doszło podczas nawiercania lub wstrzeliwania kołków do przypadkowego przzerwania zbrojenia konstrukcyjnego żebra.

4.11. Balkony od podwórza stalowo betonowe na dwuteownikach w bardzo złym stanie technicznym do wymiany.

4.11.1. Dwuteowniki nośne (na skraju dopuszcza się zastosowanie ceownika) wykuć ze ściany i osadzić nowe (w przypadku dobrego stanu końca dwuteownika w ścianie dopuszcza się dospawanie nowego do odkutego w części końca).

Do pólsek dolnych nowych szyn przyspawać siatkę zbrojeniową i zabetonować betonem C20 na drobnym kruszywie.

4.12. Dach nad częścią frontową drewniany płatwiowy kryty blachą, w dobrym stanie technicznym. Jak wspomniano wcześniej, więźba została po roku 2008 wyremontowana i wzmocniona.

4.13. Dach nad częścią tylną - stropodach żelbetowy gęstożebrowy w dobrym stanie konstrukcyjnym.

Działania naprawcze jak dla stropu międzypiętrowego tzn.:

- usunięcie podsufitki i listew montażowych
- wykonanie systemowego sufitu podwieszonego z płyt gipsowych na ruszcie, ocieplonego wełną mineralną. Ruszt mocować do boku żeberek tak w połowie ich wysokości, by nie doszło podczas nawiercania lub wstrzeliwania kołków do przypadkowego przzerwania zbrojenia konstrukcyjnego żebra.

5. PODSUMOWANIE:

5.1. UWAGI OGÓLNE I HISTORYCZNE

5.1.1. Budynek pochodzi z roku 1912. Nie posiada typowej dla tamtego okresu konstrukcji. Jego konstrukcja w tamtych czasach była przemyślana i nowoczesna, a niektóre rozwiązania są nowoczesne i dzisiaj.

5.1.2. „Tradycyjne” są ściany z cegły, piwnice i sklepienia na nimi. Na „drugim końcu” tradycyjna więźba na poddaszu w części frontowej.

5.1.3. Po między tym mamy już rozwiązania niestandardowe, świadczące o bogactwie wykonawczym i umysłowym ówczesnych budowniczych.

5.1.4. Nad usługowym parterem wykonano strop żelbetowy monolityczny płytowo żebrowy, rozdzielający ogniowo tę część od mieszkań, jak też scalający cały budynek i pozwalający na poważne zmiany układu ścian w mieszkaniach w stosunku do parteru. Podłoga na płycie jest pływająca, izolująca akustycznie mieszkania od hałasu z dołu.

5.1.5. Stropy międzypiętrowe w mieszkaniach są też bardzo przemyślane. W pomieszczeniach „suchych” zachowano ideę stropów drewnianych wykonując je jednak nowocześniej, w wersji stalowo drewnianej, eliminującej największą wadę drewnianych stropów belkowych jakim było wygniwanie końców belek w ścianach. W wykonanym stropie Dörfla w ścianach osadzone są stalowe dwuteowniki, na których dopiero wspiera się tradycyjny strop belkowy z ślepym pułapem.

- 5.1.6. W pomieszczeniach „mokrych” zrezygnowano w ogóle z drewna konstrukcyjnego wykonując strop jako żelbetowy gęstożebrowy. Zastosowany system deskowania - stalowe kasety deskownicze teleskopowe - jest nowoczesny i dzisiaj, i świadczy o bogatej bazie wykonawczej na terenie ówczesnego Bielska.
- 5.1.7. Zaświadcza też o niej wykonanie schodów jako gotowych wykończonych prefabrykatów do poskładania na budowie.
- 5.1.8. Pracujące jak tarcze krzyżowo zbrojone ścianki działowe pomimo znacznej wysokości są stateczne i sztywne i nie obciążają stropów.
- 5.1.9. Podsumowując ten punkt, **badanie takiego budynku uczy pokory i szacunku dla dawnego budownictwa.**
- 5.2. Szczegółowe wytyczne wykonawcze podano w części analitycznej.
- 5.3. Zwraca się uwagę na dostosowanie wykonawstwa do zastrzeżeń tam podanych, a zwłaszcza dla robót przy demontażach ścianek, schodów i stropów.
- 5.4. W przypadku stwierdzenia podczas prac innego wykonawstwa jak opisane w ekspertyzie (co przy tak oryginalnej konstrukcji nie jest nieprawdopodobne) należy wezwać autorów celem doprecyzowania rozwiązań.
- 5.5. Podczas prac remontowo modernizacyjnych należy sprawdzić stan i wykonanie stropodachu nad tylną salą, dla sprawdzenia możliwych źródeł zawilgacania konstrukcji stropu.
- 5.6. Niezbędne ingerencje w budynek wynikają głównie ze zmiany warunków ochrony przeciwpożarowej, norm cieplnych i użytkowych oraz przekształceń własnościowych. Rozbicie jednej nieruchomości pierzejowej przy ul. Rynek 11 i Pankiewicza na dwie rodzi problemy w zakresie bezpieczeństwa pożarowego, odległości okien od granic obecnie dwóch odrębnych budynków.

mgr inż. JANUSZ KYI
43-200 Pszczyna, ul. Katowicka 38
uprawniony do projektowania architektury
nr upr. 725/94 do kierowania i nadzoru
robót budowlanych nr upr. 426/96
SLK/BO/0852/02

DOKUMENTACJA
FOTOGRAFICZNA

Fot. 1 - Elewacja frontowa. .

Fot. 2 - Elewacja frontowa. Przyziemie.

Fot. 3 - Elewacja frontowa. Widoczna kondensacja wilgoci piwnic na szybach okienka oraz drobne uszkodzenia w poziomie terenu warstwy elewacyjnej.

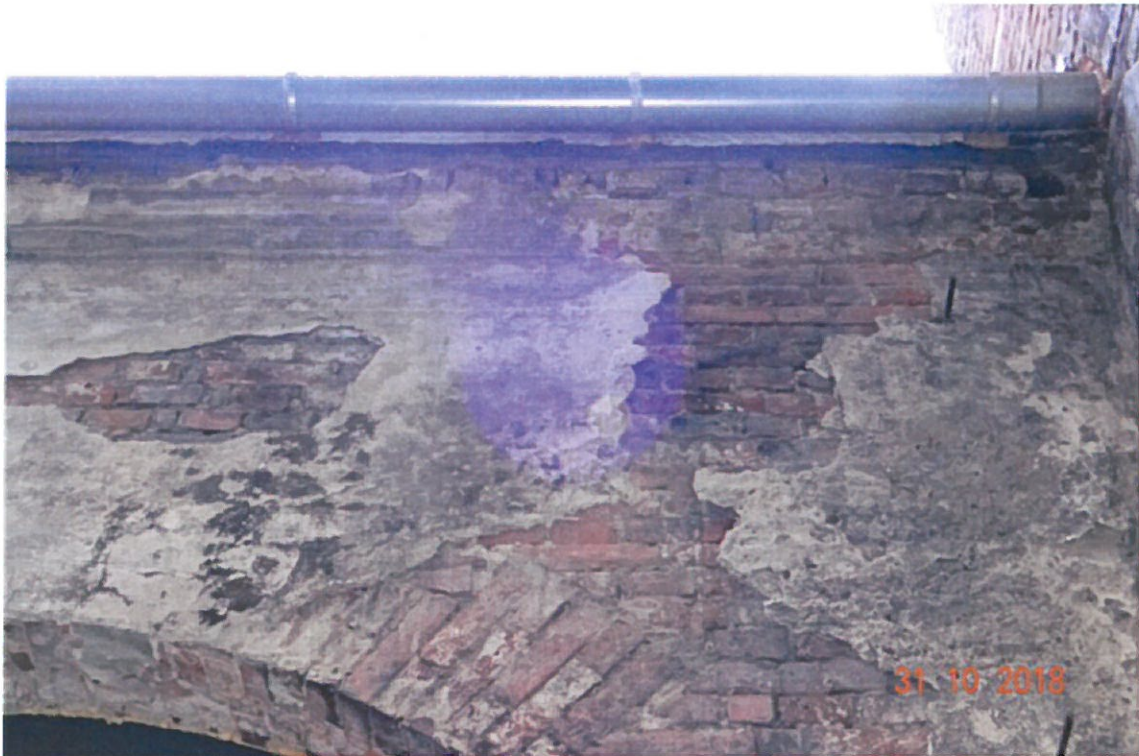
Fot. 4 - Elewacja frontowa. Widoczne zniszczenie warstwy malarskiej przez krystalizującą sól.

Fot. 5 - Elewacja frontowa. Widoczne zniszczenie warstwy malarskiej i tynku przez krystalizującą sól.

Fot. 6 – Ściana jak na poprzednim zdjęciu widok od korytarza.. Widoczne odspojenie i uszkodzenie okładziny ściennej korytarza.

Fot. 7 - Elewacja tylna. Widoczne zniszczenie warstwy tynku.

Fot. 8 - Elewacja boczna od podwórza. Widoczne rury najprawdopodobniej wentylacji zaplecza.

Fot. 9 - Ściany w piwnicy. Widoczne zniszczenie tynku i odsłoniętej cegły przez krystalizującą sól.

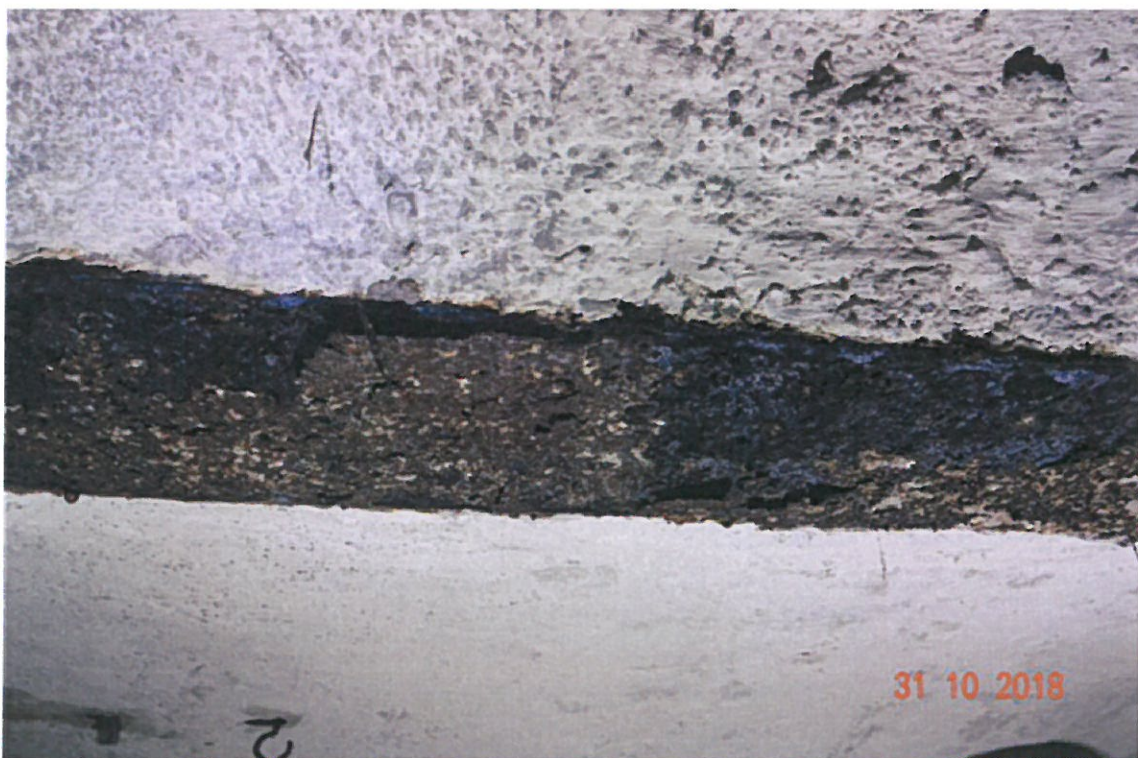
Fot. 10 – Ściany w piwnicy. Widoczne zniszczenie tynku i odsłoniętej cegły przez krystalizującą sól.
W górnej części zdjęcia widoczne zdeformowane płyty półki z e sklejki

Fot. 11 - Ściany w piwnicy. Widoczne zamurowanie otworu nieodpornym na wilgoć gazobetonem..

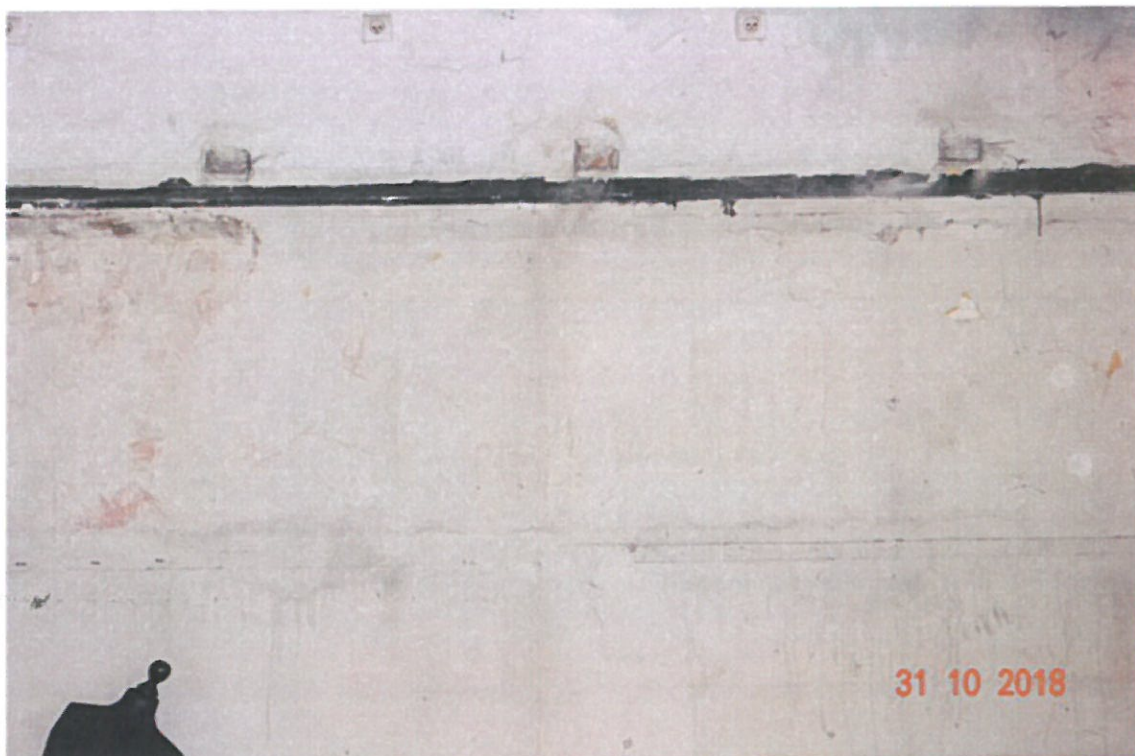
Fot. 12 - Sklepienia odcinkowe w ponad piwnicą. Widoczne zupełne zniszczenie tynku i korozja belek stalowych.

Fot. 13 - Sklepienia odcinkowe w nad piwnicą. Widoczne uszkodzenia zniszczenie tynku i silna korozja belek stalowych.

Fot. 14 - Sklepienia odcinkowe w nad piwnicą. Widoczne uszkodzenia tynku i bardzo poważna korozja belek stalowych.

Fot. 15 - Ściany parteru w sali frontowej wschodniej. Widoczne pozostałości ceowników, najprawdopodobniej podtrzymujących zdemontowaną antresolę.

Fot. 16 - Ściany parteru. Widoczne zniszczenie tynku i zagrzybione listwy montażowe boazerii.

Fot. 17 - Korytarzyk wejściowy widok od dołu z piwnic. W dołu zdjęcia widoczne stopnie prefabrykowane, wyżej sklepienie odcinkowe korytarza

Fot. 18 - Mocowanie stopnia schodowego w ścianie

Fot. 19 - Ściany parteru. Widoczne zniszczenie zarysowanie narożnika ściany przy suficie oraz ruszt stropu żelbetonowego kasetonowego.

Fot. 20 - Strop żelbetowy nad parterem, sala frontowa. Zbrojenie żebra rusztu stropu kasetonowego (w głębi, z przodu dwie czarne rurki osłonowe instalacji elektrycznej).

Fot. 21 - Strop żelbetowy nad parterem, sala tylna. Widok od dołu. Widoczna naprawa stropu płytami gipsowymi.

Fot. 22 - Strop żelbetowy nad parterem, sala tylna. Widok od dołu. Widoczna naprawa stropu płytami gipsowymi i zagrybienie żeber..

Fot. 23 - Strop żelbetowy nad parterem, sanitariaty. Otwór wentylacyjny w narożniku żeber. .

Fot. 24 - Strop żelbetowy nad parterem, sanitariaty. Żebro rusztu stropu kasetonowego. Widoczne zupełne zniszczenie warstwy tynku profilu ciągnionego odstaniające zagryzioną listwę montażową od spodu zebra żelbetowego.

Fot. 25 - Strop żelbetowy nad parterem, sanitariaty. Żebro rusztu stropu kasetonowego. Widoczne zupełne zniszczenie warstwy tynku profilu ciągnionego odsłaniające zagrzebioną listwę montażową od spodu zebra żelbetowego.

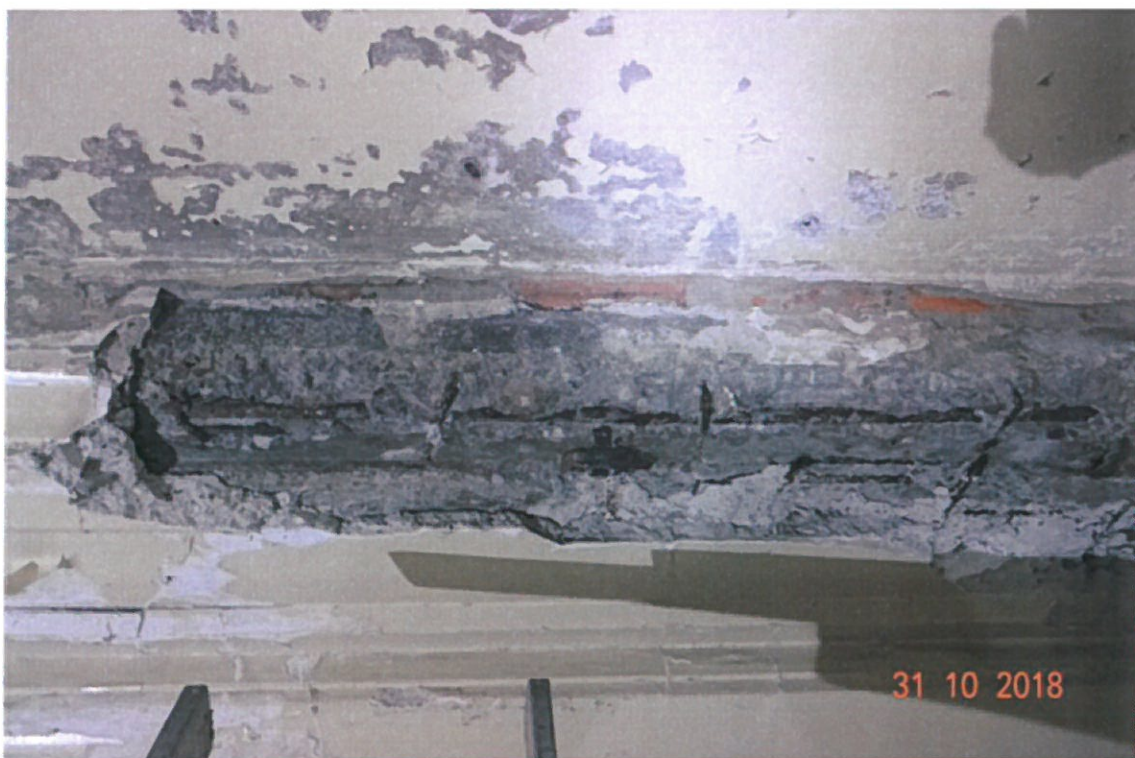
Fot. 26 - Strop żelbetowy nad parterem, sanitariaty. Uszkodzone żebra rusztu stropu kasetonowego.

Fot. 27 - Strop żelbetowy nad parterem, sanitariaty. Żebro rusztu stropu kasetonowego. Widoczna krawędź płyty sztukaterii pod zupełnie zniszczoną przez grzyb listwą montażową.

Fot. 28 - Strop żelbetowy nad parterem, sanitariaty. Żebro rusztu stropu kasetonowego. Widoczne zupełne zniszczenie warstwy tynku profilu ciągnionego odsłaniające zagrzebioną listwę montażową (brązowa) od spodu zebra żelbetowego.

Fot. 29 - Strop żelbetowy nad parterem, sanitariaty. Żebro przyścienne rusztu stropu kasetonowego. Widoczne uzupełnienie tynkiem Rabitza pustki między żebrem a ścianą.

Fot. 30 - Strop żelbetowy nad parterem, sala tylna. Sztukateria na krawędzi żebra rusztu stropu kasetonowego. Widoczne zagrzybienie..

Fot. 31 - Strop żelbetowy nad parterem, sanitariaty. Otwór wentylacyjny w narożniku żeber. Widoczna część żeber wychodząca nad płytę stropu międzyżebrowego.

Fot. 32 - Strop żelbetowy nad parterem, sanitariaty. Żebro rusztu stropu kasetonowego. Widoczne zagrzybenie i spękanie warstwy tynku profilu ciągnionego.

Fot. 33 - Strop żelbetowy nad parterem, sanitariaty. Żebro rusztu stropu kasetonowego. Widoczne zupełne zniszczenie warstwy tynku profilu ciągnionego odsłaniające zagryzioną listwę montażową od spodu zebra żelbetowego.

Fot. 34 - Strop żelbetowy nad parterem, sanitariaty. Żebro rusztu stropu kasetonowego. Widoczne zupełne zniszczenie warstwy tynku profilu ciągnionego odsłaniające zagryzioną listwę montażową od spodu zebra żelbetowego.

Fot. 35 - Odkrywka stropu nad parterem część zachodnia. W otworze słabo widoczna płyta żelbetowa.

Fot. 36 - Spocznik schodów od dołu.

Fot. 37 - Strop stalowo drewniany. Otwór kontrolny od dołu.

Fot. 38 - Strop stalowo drewniany. Widoczny dwuteownik stalowy.

Fot. 39 - Strop stalowo drewniany. Widok na warstwy stropu nad podsufitką.

Fot. 40 - Strop stalowo drewniany. Widok na warstwy stropu od góry.

Fot. 41 - Strop stalowo drewniany. Widok na warstwy stropu od góry. Widoczny legar i wspierająca go główka dwuteownika.

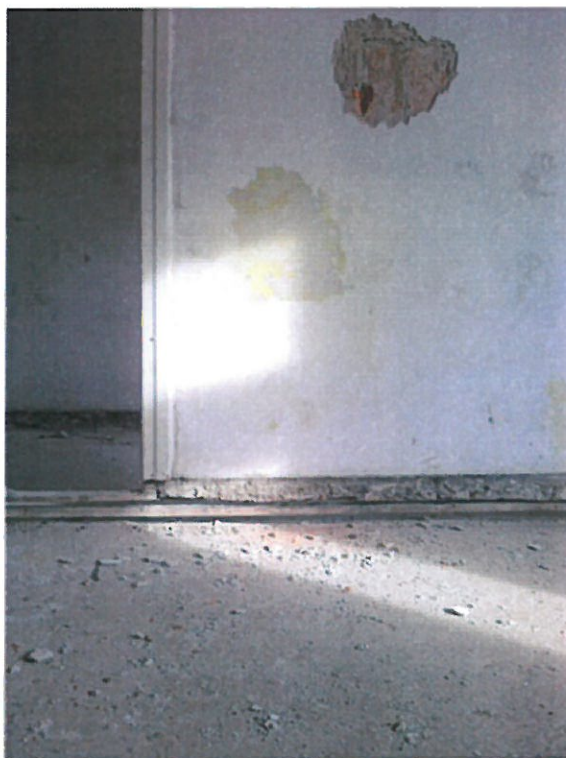
Fot. 42 - Strop gęstożebrowy żelbetowy nad częścią tylną. Na podsufitce widoczny przebieg żeber.

Fot. 43 – Żelbetowy strop międzypiętrowy w tylnej części budynku część wschodnia..

Fot. 44 – Strop międzypiętrowy w tylnej części budynku- zbliżenie. .

Fot. 45 - Ścianka działowa systemu Prüssa. Widoczna stateczność ścianki pomimo pełnego braku podparcia po wybraniu polepy.

Fot. 46 - Stropodach żelbetowy nad klatką schodową. Widoczne uszkodzenia podsufitki i ścian zalanych wodami opadowymi z przeciekającego wcześniej dachu..

Fot. 47 - Stropodach gęstożebrowy żelbetowy nad częścią tylną. Widok na żebra i nadbeton. Widoczne łączenie kaset stalowych deskowania. Biały nakrop to gips z obrutki trzciny podsufitki.

Fot. 48 - Stropodach gęstożebrowy żelbetowy nad częścią tylną. Widok na podwieszenie podsufitki.

Fot. 49 - Zagrzybione futryny płycinowe.

Fot. 50 - Zdewastowany przez złomiarzy piec kaflowy.

Fot. 51 - Balkon, widok z góry. Widoczne uszkodzenia nawierzchni.

Fot. 52 - Balkon, widok od dołu. Widoczne zacieki i korozja belek wspornikowych.

Fot. 53 – Więźba dachowa na poddaszu,.

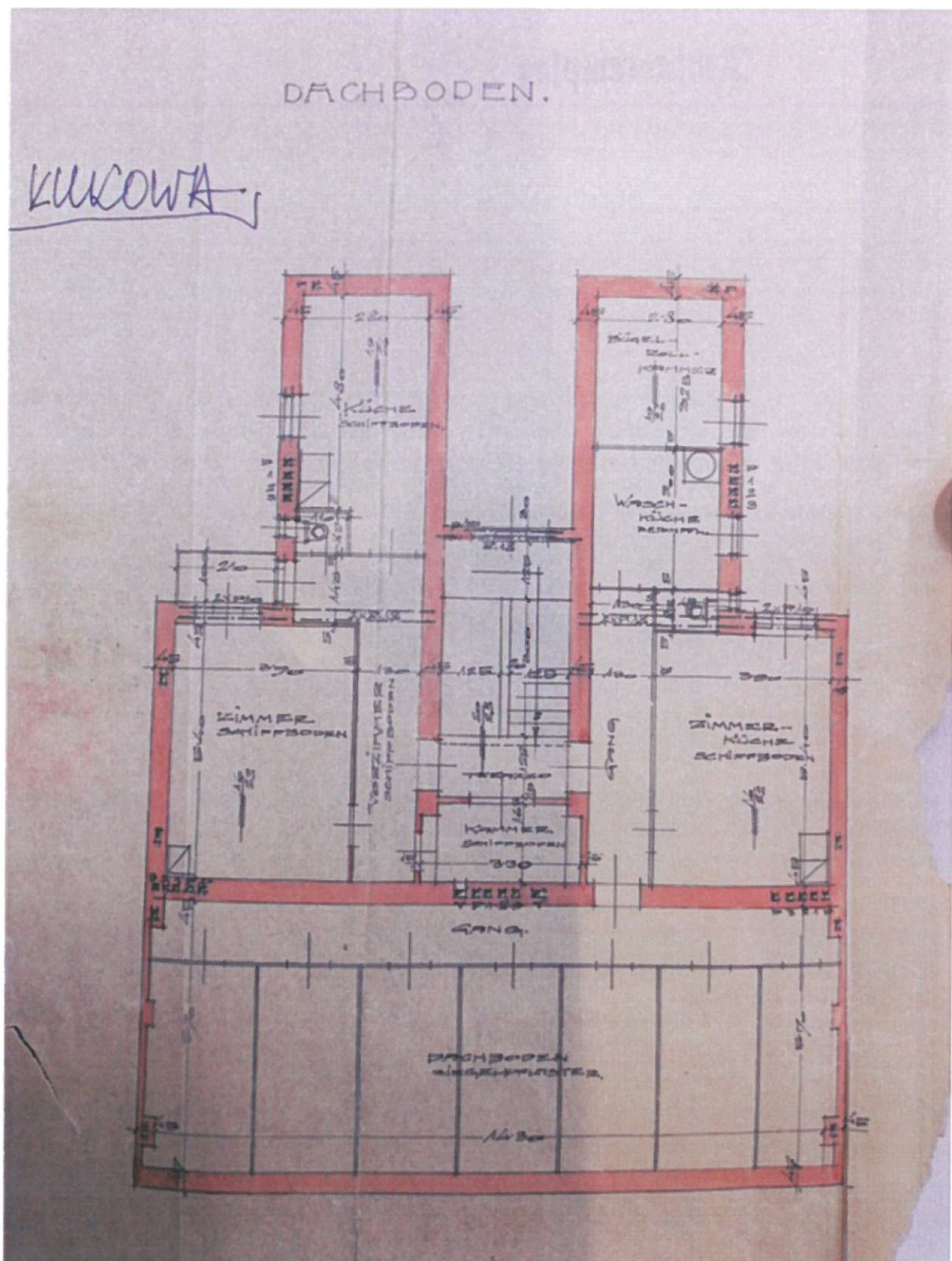
Fot. 54 – J.w. widok od drzwi.

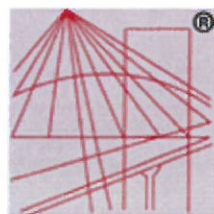
Fot. 55 - Więźba na poddaszu. Widoczne nowe wzmocnienia więźby.

Fot. 56 - Więźba na poddaszu. Widoczne nowe wzmocnienia więźby.

Fot. 57 – Rzut poddasza z dokumentacji z 1912 r. Jest to jedyny zachowany rysunek. Jak widać rzeczywiste wykonanie budynku znacznie odbiega od projektu. Jak można wnioskować budynek miał być wyższy z tyłu. Od frontu miał mieć prosty dach dwuspadkowy niesymetryczny o kalenicy równoległej do frontu, bez żadnych ozdobnych piętrowych szczytów poprzecznych z loggią. (archiwum WKZ).

P O L S K A
I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

SLK-UYU-1NJ-VRZ *

Pan Janusz Ryt o numerze ewidencyjnym SLK/BO/0852/02

adres zamieszkania

jest członkiem Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.

Niniejsze zaświadczenie jest ważne do dnia 2018-12-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2017-12-05 roku przez:

Franciszek Buszka, Przewodniczący Rady Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450) dane w postaci elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Politechnika Śląska w Gliwicach

(nazwa szkoły wyższej lub innej jednostki prowadzącej studia podyplomowe)

Wydział Architektury

(wydział — instytut)

ŚWIADECTWO UKOŃCZENIA STUDIÓW
PODYPLOMOWYCH

Pan(i)

mgr inż. Janusz Ryt

urodzony(a) w dniu

w

woj.

ukończył(a) w roku

dwa semestralne Studia Podyplomowe w zakresie

Konserwacji Zabytków Architektury i Urbanistyki

z wynikiem

plus dobry

DZIEKAN
Wydziału Architektury

dr hab. inż. arch. Nina Juzwa
Prof. nzw. w Politechnice Śląskiej

Pieczęć i podpis
dziekana

Nr

6671

PROREKTOR
ds. Dydaktyki

prof. dr hab. inż. Wojciech Zieliński

Pieczęć i podpis
rektora lub kierownika
jednostki organizacyjnej
prowadzącej studia

Gliwice

dnia

16 września

19*99* r.

URZĄD WOJEWÓDZKI
w Katowicach
Wydział Architektury i Urbanistyki
40-032 KATOWICE
ul. Jagiellońska nr 25
0514259

Katowice, dnia 23 sierpnia 1990 r.

Nr ewid. 426/90

STWIERDZENIE PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO
DO PEŁNIENIA SAMODZIELNYCH FUNKCJI TECHNICZNYCH W BUDOWNICTWIE

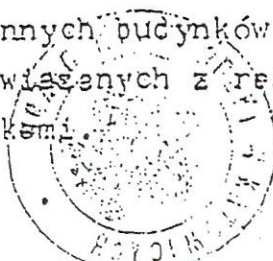
Na podstawie § 5 ust., pkt 2 i ust.2, § 7, § 6, ust.3
i § 13 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony
Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych
w budownictwie / Dz. U, Nr 8, poz, 46/ stwierdza się, że:

Obywatel JANUSZ R Y T
technik budowlany

urodzony dnia
posiada przygotowanie zawodowe upoważniające do wykonywania samodzielnej funkcji
kierownika budowy i robót
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej

Obywatel JANUSZ R Y T jest upoważniony do:

- 1/ kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy i robót, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego w zakresie wszelkich budynków i innych budowli o powszechnie znanych rozwiązaniach konstrukcyjnych, z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg oraz lotniskowych dróg startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydrotechnicznych,
- 2/ sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych:
 - a/ budynków inwentarskich i gospodarczych, adaptacji projektów typowych i powtarzalnych innych budynków oraz sporządzenia planów zagospodarowania działki związanych z realizacją tych budynków,
 - b/ budowli nie będących budynkami.

UP. WOJEWODY
[Signature]
[Stamp]